

[Knud Thomsen.]

om dette emne. Derudover kan jeg på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Skytte: Jeg vil gerne på det radikale venstres vegne udtale tilfredshed med, at det samlede udvalg understreger, at den samlede danske bistand til udviklingslandene bør forøges, og jeg håber nu, at handling følger på ord. Jeg tror, at har man viljen, så vil man også kunne finde fornuftige projekter og i det hele taget finde en fremgangslinje, der betyder, at Danmark kan hjælpe med til den fremgang i udviklingslandene, som er så hårdt tiltrængt.

Morten Lange: Der er ikke nogen fornuftig grund til ved behandlingen af dette lille lovforslag at gå hele udviklingslandshjælpen igennem, men vort arbejde med lovforslaget har understreget, at en sådan total gennemgang ikke lader sig udskyde ret meget længere. Vor støtte til dette overordentlig vigtige problemkompleks er alt for ringe, og det er da vistnok erkendt af samtlige partier i denne sal. Jeg er ikke i tvivl om, at de varselskud, den højtærede udenrigsminister har fået ved bemærkningerne i udvalgsbetænkningen, yderligere må bidrage til at få de dertil særligt indrettede sekretariater til at forstå, at det er hasteplaner, der skal udarbejdes, hvis vi skal nå at vinde med i den udvikling, som foregår.

Vi har med glæde set, at tallene på den årlige finanslov til dette formål stiger år for år, men stigningstakten er efter min opfattelse endnu ikke nær tilfredsstillende, og det er altså højst sandsynligt, at vi skal igennem endnu en debatrunde, før vi finder ud af, hvordan vi skal få en virkelig vækst heri.

Der er meget, der for mig tyder på, at vi har en tendens til at vælge de nemmere udveje. Den udvej, det ærede medlem hr. Knud Thomsen var inde på, er jo på mange måder overordentlig enkel, men har blot den fejl, at hvis det er fra mindre pæne sider, den slags assistance kommer, vil det helt sikkert føre til neokolonialisme o. lign., hvad jeg altså hermed ikke har beskyldt det ærede medlem for; jeg har blot villet drage det ind i diskussionen for at vise, at

vi befinder os i et overordentlig farligt grænseområde. Hvis vi vælger forkerte metoder til at støtte et rigtigt mål, kan vi meget nemt blive misforstået.

Jeg er sikker på, at det i højere grad er i uddannelsessektoren, vi skal sætte ind, og det kommer jo nok til at fremgå stærkt af den debat, vi skal have. På det område har vi kun opnået forholdsvis beskedne resultater.

Jeg skal ikke forlænge debatten om denne beskedne revision, men blot understrege, at en virkelig og effektiv revision af loven ikke kan udskydes ret længe. Hvis jeg skulle give den højtærede minister et råd, så tror jeg, det skulle være, at det ville være gunstigt at få en diskussionslejlighed her i folketinget igen meget snart. Selv om også den højtærede minister herefter skulle komme med et forslag efter den 15. marts, så tror jeg, det er så vigtigt at få debatten ført videre, at det måske ville være ønskeligt at fremme den endog så meget.

Lembourn: Når jeg har bedt om ordet her ved anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene, er det ikke, fordi jeg er uenig med de ærede ordførere, og heller ikke fordi jeg synes, at lovforslaget ikke er godt — for det synes jeg — men fordi jeg gerne vil påpege, at der er en mangel ved den måde, man hidtil har ført u-landspolitik på.

Man har fortrinsvis satset på kapitalinvesteringer i form af lån og gaver og på udsendelse af eksperter. Begge dele er udmærket; man kunne overhovedet ikke drive u-landspolitik uden store kapitalinvesteringer og uden mange eksperter, men der er en mangel. Der mangler et tredje moment i sagen, og det er uddannelsen i bunden. Kapitalen og eksperterne kan kun udnyttes begrænset, så længe der ikke er den første uddannelse i u-landene på det primitive plan. De, der skal passe maskinerne, de, der skal smøre motorerne, køre traktorerne, malke kvæget, får ikke i dag den uddannelse, som skal til, for at kapitalindsatsen og eksperterne kan arbejde. Vi står over for en kamp imod analfabetismen, og det gælder uddannelsen af den første tekniske kunnen. Vi står over for mennesker, der ikke ved, hvad et gear er, der ikke ved, hvad et bog-